

Nr 46.

Uppläst och godkänd i Första kammaren den 2 april 1912.
" " " i Andra kammaren den 2 april 1912.

Riksdagens skrifvelse till Konungen i anledning af väckt motion om tillägg till 2 § i tulltaxeunderrättelserna.

(Bevillningsutskottets betänkande nr 16.)

Till Konungen.

I en inom Riksdagen väckt motion har föreslagits, att i § 2 af tulltaxeunderrättelserna måtte införas ett nytt moment af följande lydelse: Då juteväf upprullad på bommar af trä hit till landet importeras, må vid förnyad tullbehandling af samma bommar afdrag göras för bommarnas vikt, om dessa träbommar före utförseln från Sverige kontrollvägts af svensk tullmyndighet och då blifvit försedda med tullverkets stämpel.

I § 2 mom. 1 af gällande tulltaxeunderrättelser föreskrifves, att tullsats, som i taxan är bestämd efter varans vikt, skall, såframt icke annorlunda är särskildt stadgadt, beräknas efter nettovikten, hvarmed förstås vikten af själfva varan utan emballage.

Såsom i föreliggande motion erinras, är i anmärkningen till tulltaxans rubriker nr 445—466 stadgadt, att vid tullbehandling af där omförmälda väfnader afdrag i vikten ej får medgifvas för omslag af papper och väf kring hvarje särskildt stycke, ej heller för *inlägg*.

Af motionären har framhållits, att för den inhemska tillverkningen af linoleummattor importeras betydande kvantiteter af s. k. underlagsväf af jute, upprullad och fastspikad å träbommar, hvilka i vikt uppgå till 9 å 13 kilogram, samt att dessa träbommar, sedan väfnaden för af-

sedt ändamål afrullats, återutföras för att sedermera tagas i bruk vid förnyade sändningar af dylik väf.

Enligt ofvan åberopade bestämmelser är varuemottagare skyldig att vid införsel af förenämnda, å bommar upprullade juteväf — som först vid användandet i förutnämnda industri frånskiljes bommarna — erlægga tull, utom för väfnaden, jämväl för de medföljande bommarna, och gäller detta icke blott, då dylik bom första gången införes, utan äfven allt framgent vid förnyad införsel af samma bom. Af tekniska skäl lär ock nu angifna förpackningssätt vara nödvändigt beträffande ifrågavarande juteväfnad, hvaremot för annat ändamål afsedd sådan väfnad icke torde förpackas på dylikt sätt.

Riksdagen har funnit goda skäl föreligga att beträffande det af motionären berörda förhållandet medgifva ett undantag från den i ofvanberörda anmärkning meddelade bestämmelsen om inläggs medräknande i den tullbehandlade varans vikt. Ifrågavarande träbommar äga nämligen, såsom nyss framhållits, en afsevärd vikt, som vid hvarje varupartis införsel medräknas vid bestämmandet af tullbeloppet. Någon invändning från juteindustriens sida lär, enligt hvad upplyst blifvit, icke framställas mot en anordning i den af motionären föreslagna riktningen.

Vid ärendets behandling inom riksdagen har emellertid ifrågställt, huruvida icke motionärens önskemål skulle kunna med större fördel uppfyllas genom att tullfrihet beviljades för ofvannämnda bommar redan första gången de införas till landet och icke, såsom motionären föreslagit, först vid deras förnyade införsel. I syfte att vinna upplysning rörande de tulltekniska synpunkternas inverkan såväl i ena som i andra fallet, har i föreskrifven ordning inhämtats generaltullstyrelsens utlåtande, huruvida från tullteknisk synpunkt något funnes att erinra mot den af motionären föreslagna bestämmelsen eller mot förenämnda, under ärendets behandling ifrågasatta anordning.

Med öfverlämnande af infortrade yttranden har generaltullstyrelsen i berörda utlåtande förklarat, att såväl det ena som det andra af de framställda förslagen till tullfrihets åtnjutande kunde genomföras utan hinder från tullteknisk synpunkt. Generaltullstyrelsen har därjämte såsom sin åsikt framhållit, att den upprepade tullbeskattning, som förut omförmälda träbommar måste undergå, uppenbarligen icke vore med billighet öfverensstämmande. Detta framginge, enligt generaltullstyrelsens åsikt, äfven af grunderna för § 4 mom. q i tulltaxeförordningen, enligt hvilket författningsrum tullfrihet på stadgade villkor åtnjutes för här i landet förut införtullade och ånyo till landet införda utländska varor. Generaltullstyrelsen har vidare uttalat sin anslutning till det vid

motionens behandling inom riksdagen framförda förslaget, att förut omförmälda träbommar göras tullfria redan vid första införseln.

Då Riksdagen, såsom förut framhållits, funnit skäl föreligga för de ofvan berörda träbommarnas undantagande vid beräkandet af tull för den därå upprullade juteväfnaden, har Riksdagen, äfven med stöd af generaltullstyrelsens nyssnämnda uttalande, ansett, att den af motionären förordade tullfriheten bör vinna tillämpning, oafsedt huruvida träbommarna i fråga förut tullbehandlats inom landet. Stadgande här- om har ansetts böra inflyta såsom ett tillägg i anmärkningen till tull- taxans rubriker nr 445—466 och har affattats i öfverensstämmelse med generaltullstyrelsens förslag.

Riksdagen har icke förbisett möjligheten, att importörerna kunna komma att minska vikten af ifrågavarande bommar, men är förvissad, att generaltullstyrelsen skall finna medel att äfven för sådana fall till- godose statsverkets intresse i fråga om tullbeloppets beräkande.

På grund af hvad sålunda anförts har Riksdagen beslutat, att an- märkningen till rubrikerna nr 445—466 i gällande tulltaxa skall erhålla följande förändrade lydelse:

Ann. till nr 445—466. Vid tullbehandling af väfnader medgif- ves ej afdrag i vikten för omslag af papper eller väf kring hvarje sär- skildt stycke, ej heller för inlägg; dock att vid tullbehandling af väf- nader, hänförliga till någon af rubrikerna nr 446 eller 447, afdrag må göras för bommar, å hvilka väfnaderna äro upprullade.

Stockholm den 2 april 1912.

Med undersätlig vördnad.